

N.V. ZEEPFABRIEKEN
VH DE HAAS & VAN BREERO
APELDOORN.

www.apeldoorn-orden.nl

POESJE WITVEL

In de dakgoot naast den schoorsteen

Loopt Minetje loerend rond,

- Of ze voor haar middageten
Niet een lekker hapje vond.

't Roze neusje ging de lucht in

Jongens, nu, ze had 't niet mis,

Uit dien grooten zwarten schoorsteen,

Kwam zoo'n fijne lucht van visch.

Even naar beneden kijken,
Maar door 't kostelijk gezicht
En bedwelmd door al die geuren
Verloor Minetje 't evenwicht.

Als één groote zwarte roetmop
Tuimelt ze den schoorsteen uit,
In de pan met groote schollen
Voor Bettekee's verbaasde snuit.

Van de eerste schrik bekomen,
Zegt Bettekee: „Wacht, mormeldier!
Ik zal jou eens moris leeren,
Kom jij maar eens even hier.

Minetje, die meer trek in vischjes
Dan in een pak ransel had,
Wipt de deur door naar de kamer
En koos vlug het hazepad.

In een wip zat ze op de tafel,
Waar de inktpot open stond
Stortte 't heele ding met inhoud
Over tafelkleed en grond.

Pats! Daar kwam de matteklopper.
Maar Bet, die dol van woede was.
Sloeg inplaats van op Minetje
Midden in de zwarte plas.

Bettekee's gezicht en handen,
Haar nieuwe jurk en boezelaar,
Alles zat met zwarte vlekken
Ze geelk een Moriaan zoowaar.

Eind'lijk zag Minet een uitweg,
Daar het venster openstond.
Met een sprong in de gordijnen,
En dan buiten op den grond.

www.apeldoorn-orden.nl

www.apeldoorn-orden.nl

't Huilen nader dan 't lachen,
Zag Bettekee de kamer rond,
Alles vol met zwarte vlekken,
Waar Minetje zat of stond.

Maar, daar eensklaps drong een lichtstraal
Door in Betje's duister brein.
Ze hoorde onlangs, dat **Zeeppoeder**
Merk **Edelweiss**, zoo goed moest zijn.

Lucie Schmidt

Dan maar dadelijk probeeren.
En al 't mooie linnengoed
Was binnen 't uur door Bettekeetje,
Gereinigd van de inkt en 't roet.

Minetje kwam een kijkje nemen
En dacht: „Ja Bettekeetje mijn,
Maar zonder **Edelweiss Zeepoeder**
Zou je goed zoo schoon niet zijn.

Ik zal me maar niet lang bedenken
En neem zelf in 't sop een bad,
Want werk'lijk ik heb nooit tevoren
Zoo'n schoon wit pakje aangehad.

Ik wil voortaan steeds bedenken,
Ben 'k soms weer zoo zwart als roet,
Dat Edelweiss, van alle poeders
Het beste 't vuil verdwijnen doet.